

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15CoCsp/49/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119421067
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Mikulaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6119421067.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Mikulaja a a členov senátu JUDr. Jaroslava Galla a JUDr. Klaudie Koskovej, v právnej veci žalobcu: K. R., a. s. „so sídlom Z. XXX/A, XXX XX K. - G. M., T.: XX XXX XXX, zast. JUDr. Oskar Chnápko, advokát, KOVAL' & spol. advokátska kancelária, Komenského 3, 974 01 Banská Bystrica, proti žalovaným: 1/ Z. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX Y. XX, 2/ P. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX Y. XX, o zaplatenie 2 588,04 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 13Csp/216/2019 - 74, zo dňa 02. júla 2020, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd rozhodol: „Súd žalobu zamietá. Súd žalovaným v 1/ a 2/ rade nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi nepriznáva.“

2. V odôvodnení rozsudku súd uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovaným 1/, 2/ spoločne a nerozdielne zaplatenia sumy 2 588,04 eur s príslušenstvom titulom nesplatennej časti poskytnutého úveru a náhrady trov konania, túto pohľadávku nadobudol na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 20.12.2018 uzavretej medzi žalobcom (postupníkom) a Poštová banka a.s. (postupcom).

3. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalobca svoj nárok vyvodzoval zo Zmluvy o úvere, ktorú uzavreli právny predchodca žalobcu - Poštová banka a.s., IČO:31 340 890 (ako veriteľ) so žalovanou 1/ a žalovaným 2/ (ako spoludlžníkmi) dňa 03.07.2015 (nie 01.07.2015 ako tvrdil žalobca v žalobe). Predmetom zmluvy bolo poskytnutie úveru vo výške 5000 eur za v zmluve dohodnutých podmienok, pričom konečná splatnosť úveru bola dohodnutá na 20.07.2023. Žalovaní 1/, 2/ splatili úver čiastočne, do 02.08.2017 zaplatili spolu 3 594,- eur. Tieto úhrady veriteľ započítal na istinu, úroky a poplatky. Veriteľ z dôvodu porušovania podmienok zmluvy žalovanými využil svoje oprávnenie dojednané v čl. VI. Obchodných podmienok pre úver (bod. 6.9 písm. a) banka je oprávnená vyhlásiť úver za predčasne splatný, ak je dlžník/spoludlžník v omeškaní s plnením či i len jednej splátky alebo jej časti) a aj s odkazom na ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka vyhlásil predčasnú splatnosť úveru listom zo dňa 20.03.2017, ktorý bol žalovanej 1/ doručený dňa 06.04.2017 a žalovanému 2/ dňa 23.03.2017. Upozorňujúce výzvy pred zosplatením úveru žalovaným mali byť vykonané listom pôvodného veriteľa zo dňa 20.02.2017, ktorého doručenie žalovaným 1/, 2/ však žalobca súdu nepreukázal - neuniesol v tomto dôkazné bremeno (žalobca iba preukázal, že dňa 21.02.2017 odoslal upozorňujúcu výzvu zo dňa 20.02.2017 žalovanej 1/) a preto podľa názoru súdu výkon práva žalobcu nebol v súlade s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a účinky zosplatenia úveru nenastali. Keďže úver nebol platne zosplatený v čase postúpenia pohľadávky veriteľa na žalobcu (20.12.2018), veriteľ (banka) nemohla postúpiť pohľadávku z úveru v celosti inému subjektu s poukazom na ust. § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010

Z. z. a pokiaľ sa tak stalo, je zmluva o postúpení pohľadávok neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor so zákonom.

4. Vzhľadom na uvedené súd ani nemohol rozhodnúť rozsudkom pre uznanie - z listiny uznanie dlhu zo dňa 25.10.2017 vyplýva, že žalovaná 1/ uznala svoj dlh voči Poštovej banke, a.s. vyplývajúci zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX vo výške 2 223,94 eur, ktorý sa stal splatný dňa 20.03.2017 - vzhľadom na neúčinné zosplatnenie úveru žalovaná 1/ uznala dlh, ktorý v čase uznania nedosahoval výšku, v akej bol uznaný. Takéto uznanie dlhu je pre rozpor so zákonom neplatné (§ 39 Občianskeho zákonníka). Ak by ja uznanie dlhu bol platný právny úkon, jeho dôsledkom je iba plynutie novej 10-ročnej premičacej doby (§ 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Žalovaná 1/ uznala dlh voči pôvodnému veriteľovi, avšak platné postúpenie pohľadávky z banky na žalobcu súd v konaní nemal preukázané.

5. Súd žalobu pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v celom rozsahu zamietol.

6. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 262 ods. 1 CSP a čl. 4 CSP, t.j. podľa výsledku sporu. Žalovaní 1/, 2/ boli v spore úspešní v celom rozsahu, avšak náhradu trov konania si neuplatnili, preto im súd nárok na náhradu trov konania nepriznal (uznesenie NS SR sp. zn. 7Cdo/14/2018 z 28.02.2018).

7. Proti tomuto rozsudku podal žalobca odvolanie. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

8. Ako dôvod pre zamietnutie žaloby súd považoval nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Podľa súdu žalobca neunesol dôkazné bremeno v tom, že nepreukázal doručenie výzvy zo dňa 20.03.2017 žalovaným a vo vzťahu k žalovanému 2/ nepreukázal ani doručenie výzvy zo dňa 20.02.2017. V dôsledku toho súd považoval za nepreukázané účinné zosplatnenie úveru v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, čím nemohlo dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky na žalobcu. Takto odôvodnené rozhodnutie považuje žalobca za arbitrárne. V zmysle § 151 ods. 1 CSP skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

9. Žalovaní sa k podanej žalobe žiadnym spôsobom nevyjadrili. Taktiež skutkové tvrdenia žalobcu ohľadne doručenia predmetných výziev na pojednávaní dňa 02.07.2020 žiadnym spôsobom nepopreli. S poukazom na § 151 ods. 1 CSP tak skutkové tvrdenia týkajúce sa doručenia výziev žalovaným neboli medzi stranami sporné. Súd nerešpektujúc uvedené ustanovenie CSP považoval doručenie vyššie uvedených výziev za nepreukázané, v dôsledku čoho posúdil postúpenie pohľadávky na žalobcu za neplatné a tým si zdôvodnil údajný nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v predmetnom konaní.

10. Z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplýva, že na pojednávaní dňa 02.07.2020 žalovaní výslovne uznali nárok žalobcu čo do dôvodu a výšky a žiadali ho splácať v pravidelných mesačných splátkach vo výške 40,- eur. Podľa § 282 CSP, ak žalovaný uzná nárok uplatnený žalobcom alebo jeho časť, rozhodne súd na návrh žalobcu rozsudkom pre uznanie nároku. Rozsudok pre uznanie tak prichádza do úvahy v prípade, ak kedykoľvek počas konania žalovaný pred súdom uzná nárok uplatnený žalobcom, prípadne jeho základ. Uznanie nároku je procesným úkonom žalovaného, ktoré je možné uskutočniť vo všetkých formách predpísaných zákonom pre podania strán. Rovnako súd v procesnom práve neskúma skutočnosť vôle žalovaného, iba jeho vonkajší prejav. Ust. § 282 CSP neuvádza žiadne obmedzenia, pre ktoré by nebolo možné spor rozhodnúť rozsudkom pre uznanie nároku. CSP neprevzal predchádzajúcu právnu úpravu, ktorá v ust. § 153a ods. 3 O.s.p. v znení účinnom do 30.06.2016 neumožňovala rozsudkom na základe uznania nároku rozhodnúť spor, ktorý účastníci nemôžu skončiť súdnym zmierom. Rozsudkom pre uznanie nároku je možné v súčasnej dobe rozhodnúť akýkoľvek nárok uplatnený žalobcom (viď. napr. uznesenie KS Prešov zo dňa 27.02.2017, sp. zn. 7Co/6/20). CSP nedáva súdu možnosť rozhodnúť sa, či vydá alebo nevydá rozsudok pre uznanie, ak sú pre jeho vydanie splnené zákonné podmienky. Je zrejmé, že žalovaní na pojednávaní uznali nárok žalobcu a procesný úkon (uznanie nároku) žalovaní v zmysle § 282 CSP vykonali voči súdu. Súd mal teda povinnosť na základe návrhu žalobcu vydať rozsudok pre uznanie nároku, nakoľko k tomu boli splnené všetky zákonné podmienky (viď. uznesenia KS Nitra zo dňa 31.01.2017 sp.zn. 9CDo/517/2016, KS Trnava zo dňa 05.04.2017, sp.zn. 24Co/343/2016).

11. V danom prípade má kľúčový význam skutočnosť, že žalovaní na pojednávaní vo vzťahu k súdu uznali žalobcov nárok. Rozsudok pre uznanie sa opiera nie o zistenie a posúdenie skutkového stavu veci, ale o procesný úkon - uznanie žalovaného. Ak sú splnené podmienky pre jeho vydanie, nie sú potrebné ani prednesy strán sporu a ich skutkové tvrdenia, nevykonáva sa dokazovanie a dokonca by súd zrušil aj dôkaz, ktorý už bol nariadený. Súd nemá v prípade uznania nároku, ani právo skúmať skutkový stav, pretože sa musí uspokojiť s uznávacím prejavom žalovaného. Vyplýva to z direktívneho „rozhodne“ namiesto „môže rozhodnúť“, kde by bola súdu daná možnosť posúdiť vec aj inak, než znie uznávací prejav. Podobne súd nemá právo rozhodnúť sa, či rozsudok pre uznanie vydá alebo nevydá. Splnenie zákonných podmienok stačí nato, aby bol rozsudok pre uznanie vydaný. V prípade rozsudku pre uznanie súd nemá ani možnosť zistiť, či je uznanie ako právny úkon v rozpore s právnymi predpismi, keďže v časti, v ktorej žalovaný uzná nárok žalobcu, nie je oprávnený skúmať skutkový stav. (viď. uznesenie KS Nitra zo dňa 27.04.2018, sp. zn. 5Co/85/2018) Účelom ust. § 282 CSP je z hospodáriť konania v prípade, že žalovaný osobitným úkonom uzná žalobcov nárok (viď. uznesenie NS SR zo dňa 31.03.2016, sp. zn. 2Cdo/76/2013, NS SR zo dňa 19.11.2015 sp. zn. 3 Cdo/437/2013). Podľa názoru žalobcu súd postupoval v rozpore s ust. § 282 CSP.

12. V závere rozsudku súd vykonal právny rozbor uznania dlhu zo strany žalovanej 1/ zo dňa 25.10.2017 a tento považuje za neplatný. Napriek nesúhlasu žalobcu s uvedeným názorom, je zrejmé, že tak žalovaná 1/ ako aj žalovaný 2/ na pojednávaní uznali nárok žalobcu v zmysle § 282 CSP (nie dlh v zmysle § 558 Občianskeho zákonníka). Z tohto dôvodu bol súd povinný vydať rozsudok pre uznanie nároku tak, ako bolo konštatované v bode III. tohto odvolania, a konštatovanie prvostupňového súdu o údajnej neplatnosti uznania dlhu žalovanou 1/ považuje žalobca za irelevantné.

13. K odvolaniu žalobcu sa žalovaní 1/, 2/ nevyjadrili.

14. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1, 2 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 (a contrario) CSP rozsudok okresného súdu podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a podľa § 391 ods. 1 CSP vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

15. Podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

16. Preskúmaním napadnutého rozhodnutia odvolací súd dospel k záveru, že v posudzovanom prípade vydaním rozhodnutia okresného súdu došlo k porušeniu princípu tzv. predvídateľnosti súdneho rozhodnutia, ktorý je považovaný za komponent princípu právneho štátu, osobitne princípu právnej istoty.

17. Predvídateľné je také rozhodnutie, ktorému predchádza predvídateľný postup pri konaní a rozhodovaní. Zákon ustanovuje, že účastníci by nemali byť zaskočení možným iným právnym posúdením veci súdom bez toho, aby im bolo umožnené tvrdiť skutočnosti významné z hľadiska sudcovho právneho názoru a navrhnúť na ich preukázanie dôkazy. Rovnako by nemali byť zaskočení takým postupom súdu, ktorý nemá oporu v predvídateľnom právnom postupe súdu, ktorý nie je v súlade s procesným právom a jeho pravidlami.

18. Pod pojmom „procesný postup súdu“ sa rozumie len faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť súdu alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra pojednania veci (to, ako súd viedol konanie alebo spor). Postupom súdu možno rozumieť iba samotný priebeh konania, nie však rozhodnutie súdu posudzujúce opodstatnenosť žalobou uplatneného nároku.

19. V danom prípade konečné rozhodnutie okresného súdu o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu (vecnú legitímáciu strany súd skúma ex offio) je založené na závere okresného súdu že „výzvy žalobcu resp. jeho právneho predchodcu pred zosplatnením úveru adresované žalovaným 1/, 2/ síce žalobca predložil, avšak ich doručenie žalovaným 1, 2/ nepreukázal - v tomto smere žalobca neuniesol dôkazné bremeno - čím mal súd za preukázané, že nedošlo k účinnému zosplatneniu úveru v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Potom, ak úver nebol platne zosplatnený v čase postúpenia pohľadávky, banka nemohla postúpiť svoju pohľadávku z úveru v celosti inému subjektu s poukazom

na ust. § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. a pokiaľ sa tak stalo, je zmluva o postúpení pohľadávok neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor so zákonom.

20. V uvedenej súvislosti žalobca v jeho odvolaní namieta arbitrárnosť rozhodnutia. Poukazuje na ust. § 151 ods. 1 CSP, podľa ktorého skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana nepoprela, sa považujú za nesporné. K žalobcovmu tvrdeniu uvedenému v žalobe, že úver bol platne zosplatnený a že výzvy v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a následne aj tzv. zosplatňujúce výzvy, ktorým právny predchodca žalobcu zosplatnil poskytnutý úver a vyzval žalovaných na úhradu dlžnej sumy, boli žalovaným doručené resp. k podanej žalobe sa žalovaní žiadnym spôsobom nevyjadrili. Taktiež skutkové tvrdenia žalobcu ohľadne doručenia predmetných výziev na pojednávaní dňa 02.07.2020 žiadnym spôsobom nepopreli. Podľa názoru žalobcu súd nerešpektujúc uvedené ustanovenie CSP považoval doručenie predmetných výziev za nepreukázané.

21. Okrem povinnosti dostatočne odôvodniť právne posúdenie veci má súd zároveň povinnosť dostatočne odôvodniť proces dokazovania.

22. CSP v §§ 290 až 306 upravuje postup konania v prípade spotrebiteľského sporu, v rámci ktorého protežuje sporovú stranu - spotrebiteľa. V prejednávanej veci je žalovaným spotrebiteľ, kedy aj otázku vykonania dokazovania je treba právne posúdiť so zreteľom na osobitnú právnu úpravu pre spotrebiteľa, jeho postavenie a princíp ochrany jeho práv vyplývajúcich zo zákona o ochrane spotrebiteľa, ako aj základné interpretačné pravidlo v spotrebiteľských sporoch o ochrane slabšej strany - spotrebiteľa, ako zjavne postupoval v konaní aj okresný súd. Podľa ust. § 295 CSP súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci, súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz.

23. Podľa názoru odvolacieho súdu, pokiaľ okresný súd považoval skutkové tvrdenia žalobcu o doručení upozorňujúcich výziev pred zosplatnením úveru žalovaným 1/ a 2/ za sporné, bolo úlohou súdu, aby vykonal skutkové zistenie a dôkaz o tejto skutočnosti - aby dôkaz produkovaný žalobcom konfrontoval tiež s tvrdením a dôkazmi navrhnutými žalovanými. Napr. vypočítím žalovaných 1/, 2/ (ktorí boli osobne prítomní na pojednávaní konanom dňa 02.07.2020) k okolnostiam doručenia predmetných výziev a aby súd zároveň umožnil žalobcovi konfrontovať tvrdenie žalovaných. Pokiaľ súd bez takéhoto postupu (bez ďalšieho) považoval a vyhodnotil doručenie výziev žalobcu o doručení upozorňujúcich výziev pred zosplatnením úveru žalovaným 1/, 2/ za nepreukázané a za neunesenie dôkazného bremena žalobcu o tejto skutočnosti, za situácie, ktorú skutočnosť žalovaní v konaní nepopreli (naopak vyjadrili ochotu žalobcovi ním vyčíslený dlh splácať v mesačných splátkach po 40,- eur), pričom zistenie tejto skutočnosti bezpochyby bolo rozhodujúce pre právny záver súdu a konečný výsledok rozhodnutia v danej veci (čo vyplýva z odôvodnenia rozsudku), podľa názoru odvolacieho súdu postup súdu prvej inštancie, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozsudku možno hodnotiť ako taký, ktorý vyústil do prekvapivého rozhodnutia súdu (nepredvídateľného ako mohol legitímne očakávať žalobca). Uvedený postup súdu nemožno obhájiť ani s odkazom na znenie ust. § 295 CSP, ktorého účelom je ochrana spotrebiteľa.

24. Porušením práva na spravodlivé súdne konanie je aj urobenie skutkového zistenia bez toho, aby boli vykonané dôkazy, z ktorých by toto skutkové zistenie vyplývalo. Odvolací súd nie je stotožnený so zistením skutkového stavu súdom prvej inštancie ohľadom doručovania upozorňujúcich výziev pred zosplatnením úveru žalovaným 1, 2/ právnym predchodcom žalobcu, pritom významných pre výsledok rozhodnutia.

25. K námietke žalobcu k vykonanému rozboru uznania dlhu prvoinštančným súdom v závere odôvodnenia jeho rozsudku odvolací súd dodáva. Ustanovenie § 282 CSP upravuje prípad, kedy môže súd vydať rozsudok pre uznanie nároku. Uznanie nároku je procesným úkonom žalovaného a účinné je len vtedy, keď sa urobí voči súdu. Ak žalovaný uzná nárok hmotnoprávnym úkonom voči svojmu žalobcovi, berie súd túto skutočnosť do úvahy pri rozhodovaní veci a posúdi ju podľa okolností konkrétneho prípadu napr. ako uznanie dlhu alebo záväzku. Ak by bol prejav žalovaného neurčitý či sporný, môže súd podľa štádia konania nariadiť predbežné prejednanie sporu alebo pojednávanie, na ktorom sa sporné otázky vyjasnia.

26. Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.
Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).